

El llenguatge Vindran i ho tindran

Diuem: Potser se n'«abstendran», S'«atendran» a les conseqüències, Només hi «intervendran» si els ho demanen, No sabem d'on «provendrà». Però ho diuen malament: no dlem pas «No ho tendran a temps» ni «Ja no vendrà més».

Efectivament, verbs com abstenir-se i atènyer-se (així com sostenir, contenir, etc) d'una banda, i intervenir i provenir (així com convenir, avenir-se, etc) de l'altra, són o poden ésser considerats compost de tenir i de venir respectivament. I tal com és normal en tots els verbs composts —abstracció feta de dissentir i assentir, que no es conjuguen com sentir—, i prenent el terme compost en un sentit ampli, és a dir, incloent-hi els mots —en aquest cas verbs— ja fets o composts que el català ha manllevat al llatí, aquests verbs es conjuguen bàsicament seguint el model del seu primitiu. Doncs, si els verbs tenir i venir, en el temps del futur i del condicional, presenten en el radical una i en lloc de la e de l'infinitiu, aquest canvi vocàlic afecta rigorosament tots els seus **composts**: Potser se n'abstindran, S'atindran a les conseqüències, Només hi intervindran si els ho demanen, No sabem d'on provindrà. **Anàlogament**: No el sostindrà ningú, S'avindria a un acord.

Cal tenir en compte, d'altra banda, que alguns d'aquests composts de tenir i de venir es poden confondre amb d'altres verbs de forma força semblant: atènyer-se amb atendre, contenir amb contendre, revenir amb revendre, i que fins coincideixen i tot en algun temps de la conjugació: S'atènyia a les circumstàncies i Atenia els clients, Revenia cada nit i Revenia el que havia comprat... Però, en canvi, en el futur i el condicional: S'atindrà a les circumstàncies i Atindrà els clients, Revindria si calgués i Revendria el que havia comprat...

Seria difícil de veure en aquestes formes de futur i del condicional en e una influència del parlar de les Illes Balears, en el qual diverses formes dels verbs tenir i venir mantenen la e de l'infinitiu en lloc de la i del català continental: com hem vist, aquest fet que comentem només es manifesta en alguns composts. Notem que, a més, en el mateix parlar balear, hom recomana de prescindir de formes tendré; tendria, vendré, vendria, i donar la preferència a tindré, tindria, vindré, vindria, etc.

Alberc Jané